

kopanovi cesti 20 letni Ivan Bevardi, delavec iz Sp. Radvanja. Pripovedoval je, da je srečal v bližini Mrzlega studenca dva moška, ki sta ga prosila za ogenj. V zahvalo za prižig cigarete je neznanec Bevardija zabodel z nožem v stegno. Zabodeni je pobegnil pred napadalcema in se je zatekel k policiji. Policija je odpremila Bevardija v spremstvu stražnika v bolnišnico.

Ko se je pa v nedeljo predpoldne razvedelo o umoru pri Sv. Bolfenku, je padel sum takoj na Bevardija, katerega so začeli zasliševati in se je zapletal v protislovja.

Kmalu so orožniki in policija ugotovili, da je Bevardijev najožji prijatelj 20 letni Ivan Šajteg, doma z Zrkovske ceste na Pobrežju pri Mariboru. Šajteg je bil tudi med od Dolinarja odpuščenimi delavci.

Aretirali so Bevardija, Šajtega in še več odpuščenih delavcev. Prvotno sta oba glavna krivca tajila. Nastopile so pa pričče, ki so videli črna, kako sta v soboto 19. februarja popoldne v neki gostilni v Radvanju prežala na Dolničarja. Ko je prišel mimo z Milko Gorupovo, sta se podala za obema proti Sv. Bolfenku.

Spričo takih dokazov je Bevardi 23. februarja priznal, da ga je Šajteg nagovoril, da je šel z njim in vzel s seboj domačo sekuro. Nadaljnje zasliševanje je ugotovilo, da bi naj bil zasnoval umor iz maščevanja 45 letni delavec Blaž Šega iz Radvanja, ki je bil aretiran 21. februarja. Šajteg je posebno naglašal, da je oba pregovoril Šega k zločinu in jima povedal, kdaj odhaja Dolničar iz Maribora na smučanje.

Vsi trije so se sestali v soboto 19. februarja v bližini kadetnice, odkoder so zasledovali Dolničarja in Gorupovo do mesta strahovitega dvojnega umora, radi katerega je še sedaj vse upravičeno razburjeno in zahteva najstrožjo kazen za več nego živalske podivjance!

Naši rajni

Slov. Bistrica. Vsemogočni je poklical k sebi po večno plačilo mladega gospodarja, blagega moža in skrbnega družinskega očeta Javernik Jerneja, p. d. Grila. Šele pri vstopu v moško dobo, v 36. letu starosti, je podlegel zavratni bolezni. Na zadnji poti so ga spremljali vsi sosede, številni sorodniki, prijatelji in znanci v velikem številu. Od odprtem grobu mu je govoril v slovo g. župnik pretresljive besede. Menda ni bilo očesa, v katerem bi se ne zalesketala solza, ko je našteval njegove vrline in izpolnjevanju krščanskih dolžnosti. Res, bil je vzoren mož apostolstva, ljubezniv soprog in dober oče šesterih otročičev, od katerih še ni nobeden dosegel šolske dobe. — Pogrešali Te bomo, dragi Jernej! Počivaj v miru — Tvojim dragim pa naše sožalje!

Lahonci pri Sv. Tomažu. V torek 22. februarja smo ob izredno veliki udeležbi pokopali pri Sv. Tomažu Kosi Stanka, posestnika v Lahoncih. Bil je eden prvih članov Orlovskega odseka in vnet igralec na odru Prosvetnega društva. Vedno je bil vesel, dobrodušen in zvest tovariš. — Vigred se povrne! Ti je zapel pevski zbor v slovo. Da, vigred se vrača, a Tebe, dragi

Stanko, ni, da bi zastavil plug za novo setev, da bi sejal seme v nove brazde in se radoval žetve, od Boga blagoslovljene. Čaka Te žena s štirimi majhnimi otroki, čaka Te polje in gorice, a čakajo Te zaman... Odšel si in se več ne vrneš. Naj Ti bo zemlja, ki si jo obdeloval s toliko ljubeznijo, lahka! Tovariš iz mladih let, počivaj v miru!

Poljčane. Umrl je 25. februarja Babšek Jakob, vzoren katoliški mož in oče g. kaplana Babška iz Celja. Hudo prizadeti družini naša sožalje — rajnemu pa večni mir!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Župnija šteje nad dvajset vasi, a kakor zgleda, ima božja poslanica smrt največ opravka v vasi Cerovec. Letos nam je umrlo že šest faranov, in to trije otroci in trije starejši. V vasi Cerovec je umrl en otrok in trije odrasli, katerih imena smo že objavili v »Slov. gospodarju«. Zadnji med njimi je umrl škralb Anton, prevžitkar. Izročili smo ga materi zemlji 23. februarja. Star je bil 64 let in je bil zgleden krščanski mož. Naj počiva v miru!

Sv. Vid pri Planini. Smrtna kosa precej kosi. V letošnjem letu je umrlo že sedem faranov, med njimi tudi cerkveni ključar Perčič Franc daleč naokrog znane cerkvice sv. Miklavža. Bil je zelo vnet za popravilo imenovane cerkvice. Naj počiva v miru!

Društvene vesti

Laporje. Prosvetno društvo je uprizorilo v nedeljo 20. februarja igro »Dva para se ženita«. Igralci so kljub kratkodobnemu učenju svoje vloge dobro rešili. Ljudje so se igre udeležili v lepem številu. Tudi iz sosednjih župnij je bilo precej udeležencev. Mladina, le korajžno naprej!

Vojnik pri Celju. V nedeljo 6. marca priredi Prosvetno društvo veliko »Igro o izgubljenem sinu«, pri kateri nastopi nad 30 ljudi s petjem in godbo. Igralci nastopijo v pestrih oblekah, narodnih koroških nošah in srednjeveških oblekah. Vabimo vse k obilnem obisku!

Ponikva ob juž. žel. Prosvetno društvo nas je na pustno nedeljo razveselilo z novo igro »Po-

godba«, katera nam je nudila obilo smeha. Nastopil je tudi naš priljubljeni organist s svojo pevsko četo. Čisti dobicek smo namenili za Slomšekov dom, katerega bi radi dogotovili do jeseni vsaj toliko, da ujdemo pred dežjem poučbo. Do zdaj so bili naši društveniki zelo pridno na delu v kamnolomu in ko nas bo sneg zapustil, bomo z delom nadaljevali. Vsem, ki ste že kaj pripomogli k zgradbi, ključemo: Bog povrni — obenem pa prosimo vse nadaljnje pomoči!

„Slov. Gospodar“ stane:
za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Ob priliki obiska rojstne hiše je oblikanji silil vanj nad 14 letni brat Jurij, da ga je res vzel s seboj in je smel ostati pri njem par mesecev.

Potočnikovi so se bili resnično med seboj in se nam ne sme zdeti čudno, če je uvedel Jože že v mladeniški dobi mlajšega brata Jurija v ponarejevalno skrivnost. Izmed vseh Potočnikov najbolj nadarjeni Jurij se je šolal pri bratu Jožetu pod Podplatnikovo streho ter na Vindiševem stanovanju v Ptuj ob času, ko je ta potvarjal stokronske bankovce. Jurij je zapopadel z naglico kmečke nadarjenosti vse finese fotografske plošče ter prelivanje barve v drugo. Povrh je bil molčec kot grob. Starejši brat se je lahko zanesel nanj mnogo bolj nego na noč in dan pijanega pisarja Vindiša.

Ko je bila dogotovljena precejšnja zaloga novih potvorb ter pripravljena z opisano obrabo v škornjih, se je poslovil Jurij od brata. Moral je domov na željo matere, ki je dala svojega ljubljence v uk k čevljar-skemu mojstru. Hotela je, da se izuči fant obrti. Kot obrtnik ne bo tako lahko zašel na stranota po zgledu v ječi umrlega očeta in že kaznovalega starejšega brata.

Na sejmu v Čakovcu

S stotaki so se odpravili v Čakovec na živinski sejem: Podplatnik, Vindiš in mešetar Tomaž Drulek.

Čakovski sejmi so še do danes ohranili znamenitost radi obilnega dogona in prav živahne kupčije. Podplatnik je pokupil kmalu, kar se mu je zdelo prikladno za štajerske kupce. Mešetar ter gonjač Drulek je pazil na kupljeno živino. Vindiš se je motal nekaj časa po sejmšču, nato pa se je zgubil tja, kamor ga je vsikdar vleklo najbolj: v krčmo tik ob sejmskem prostoru. Kmalu ga je dobil pod klobuk toliko, da je postal bahav, glasen ter izzivalen. Kot bolj čedno oblečen ter gosposke govorice je popival pri skupni mizi s premožnejšimi barantači ter razno mestno navlako, ki je iskala ob sejmskih dnevih svoje žrtve pri kartah ter drugih sleparijah.

Okajeni Vindiš se je spustil z mestnimi stepuhi v kvartanje. Zgubljal je, dobival, dajal za vino in je vse sproti plačeval z debelim denarjem.

Vrgli so mavšl, Vindiš je bil ob celih 100 kron. Plačati je hotel iz listnice in te ni bilo več v notranjem žepu na suknji. Pretipaval se je kakor je hotel ter mogel, denarja ni bilo. Liki beli dan je bilo jasno, da mu je sunil listnico pri zatopljenosti v igro eden od soigralcev.

(Dalje sledi)

re jim je odgojiti pomarančo, ki ima 55 cm v premeru, ki je torej več kakor poldrugi čevlji debel; ter je podobna bolj buči kakor pa pomaranči. Čeprav je ta poskus res imeniten ter so sadjarji lahko ponosni, da bodo pridelovali take pomaranče, vendar se jim vse skupaj najbrž ne bo izplačalo, ker te orjaške pomaranče nimajo tistega dobrega okusa in vonja po dobrih pomarančah.

Vino iz morja

Mornarji male belgijske ribiške ladje »Marie Roberte«, ki je lovila slaničke v bližini belgijske obale, so nenadoma uzrli po morju plavajoče sode. Dvignili so enega iz vode, za njim pa še 49 drugih. Iz njih so stočili 4500 litrov najboljšega vina.